

хронологично изместване с 1000–1100 години. Това изместване добре се съгласува с независимото наслагване на Втората Римска империя върху Свещената римска империя от X–XIII в., рис. 6.24, рис. 6.25.

3. АПОКАЛИПСИС. Скалигеровата дата за създаването на тази библейска книга се колебае в рамките на I–II в. от н.е. [76], [765]. Нашето ново астрономично датиране на „Апокалипсис“ според хороскопа в него, вж. по-горе, показва 1486 г. от н.е. Хронологичното изместване тук прави приблизително 1300–1350 години. Тоест, равно е на сбора от първото и второто хронологично изместване с 330–360 години и на 1000–1050 години.

4. ИСУС ХРИСТОС. Според Скалигеровата версия Христос е живял през I в. от н.е. А според нашите резултати живял е през XII в. от н.е.. Хронологичното изместване е от 1153 години. Съгласува се добре с независимия династичен паралел, наслаждащ втората Римска империя върху Свещената римска империя от X–XIII в., рис. 6.24, рис. 6.25. Вероятното отражение на Христос в светско-църковната „римска“ история от XI в. е „папа Хилдебранд“, пак той – папа Григорий VII. Вж. подробности в книгата „Античността – това е средновековието“, гл. 2.

5. ИЗБУХВАНЕТО НА ЗВЕЗДИТЕ. От значение е, че трите основни хронологични измествания – с 330, 1050 (или 1150) и 1800 години, добре се съгласуват с НЕПЕРИОДИЧНИ астрономически данни. Когато говорим за неперидичност, имаме предвид явления, различни от затъмненията, понеже за тях е характерна определена последователност и затова те могат да бъдат изчислени. Пример за неперидично явление е избухването на звезда. Трите хронологични измествания добре личат в разпределянето на Скалигеровите дати за избухването на новите и свръхновите звезди. Оказа се, че датите на „древните избухвания“ произлизат от реалните дати на средновековните избухвания при изместване на последните надолу с 333 години, 1053 години (или 1150 години) и приблизително с 1778 години. По-конкретно, датите на всички избухвания в интервала от уж 900 г. пр.н.е. до уж 390 г. от н.е. произлизат от датите на избухванията в интервала X–XIII в. от н.е. с изместване надолу от 1053 години. По-подробно ще разкажем за това в книгата „Античността – това е средновековието“. На рис. 6.106 засега показваме само един пример. Избухването от уж 186 г. от н.е. „произлиза“ от реалното избухване през 1230 г. от н.е. с изместване от 1044 години, което всъщност съвпада с хронологичното изместване от около 1050 години.

6. ТУКИДИД. Скалигеровата история датира триадата от затъмнения, описани от „античния“ Тукидид като приблизително V в. пр.н.е. – 431, 424 и 413 г. пр.н.е. Точното астрономическо датиране качва тези затъмнения в XI или XII в. от н.е. Вж. първа глава. Тук изместването е от около 1470 или